

VIỆT KIỀU NUÔI VIỆT CỘNG

Việt kiều dành dụm mang tiền về nước làm từ thiện cho nhà giàu, Hà Nội ăn chơi xa hoa

Phóng sự của Đài BBC của Anh, Alastair Leithead từ Hà nội gửi về nói về dân nhà giàu ăn chơi. Tựa đề phóng sự là “Ăn Phở 35 Đô Ở Nước Việt Nam Cộng Sản”. Chơi xe máy dầu Harley Davidson mà một thành viên người ngoại quốc của câu lạc bộ nhận xét "Ông sẽ không bao giờ nhìn thấy nhiều xe hạng sang như thế này ở bất kỳ nơi nào khác trên thế giới." Chơi xe hơi mắc, mới, lạ không thể tưởng. Xe Porsche hai cầu dù Alastair Leithead là nhà báo đi nhiều nhưng chưa biết có loại xe đó; xe Rolls-Royce Phantom chế tạo theo ý người đặt hàng mua.

Tin RFA, thống kê của Bộ Công thương của CS Hà nội công bố trong năm 2010, Việt Nam CS đã “nhập khẩu” những mặt hàng xa xỉ lên đến 10 tỷ đô la. Ô tô và xe máy chỉ chiếm khoảng 1 tỷ đô la, trong khi “hàng hiệu” được xem là xa xỉ phẩm như: điện thoại di động loại mới, mỹ phẩm, rượu bia, thuốc lá, đồ trang sức, đá quý, và quần áo loại sang chiếm 9 tỷ đô la.

Số triệu, tỷ phú đô la nổi ở trong nước mỗi năm đều tăng lên. Có người chẳng những mua xe sang mà mua luôn máy bay để đi nữa. Số triệu, tỷ phú chìm ất còn nhiều hơn nữa nhưng họ dấu kín. Đó là những cán bộ đảng viên có quyền khi tham nhũng trở thành quốc nạn. Tài sản họ cướp được của đất nước và nhân dân nhiều vô số kể.

Làm gì trong bối cảnh tham nhũng là quốc nạn, một thiểu số 3 triệu 6 cán bộ đảng viên CS không hối mại quyền thế, tham ô những lạm, dĩ công vi tư khi họ đang cầm quyền, nắm tiền, nắm cửa của nước Việt Nam. Họ giàu có, thừa mứa, mỗi năm xài hết 10 tỷ Mỹ kim cho hàng “nhập” xa xỉ. Họ là những người làm giàu nhờ người dân trong nước thì khi người dân gặp thiên tai thì họ là người phải giúp trả lại một phần cho cộng đồng chớ.

Người Việt hải ngoại đâu có giàu như họ, phải làm việc một tuần 40 giờ, hàng chục thứ hoá đơn phải trả, đóng thuế cao, đâu có được hưởng quyền lợi gì ở VN như họ, tại sao khi có thiên tai thì lại bị kêu gọi góp tiền đem về cứu trợ.

Hỏi có người Việt Hải ngoại nào ăn tô phở bò 35 Đô mắc như vàng, đi xe máy dầu loại Harley Davidson hạng sang, xe hơi Porsche hai cầu, Rolls-Royce Phantom chế tạo theo ý người chủ mua. Có mấy người mua Iphone 4 mới ra giá tương đương 900 Đô.

Thử tính sơ đi, sẽ thấy cán bộ, đảng viên và những người ăn theo trong nước việt cộng giàu thế nào trong thời kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa. Cái thời Đảng Nhà Nước và bọn tài phiệt theo cướp của quốc gia, bóc lột công người lao động như thời kinh tế tư bản hoang.

Từ hải ngoại, người Việt hải ngoại cũng đóng góp cho cái giàu của đảng viên, cán bộ, và bọn tài phiệt ăn theo trong nước. Mỗi năm “Việt Kiều” gửi về nước 8 tỷ Đô và về chơi mang theo để xài tối thiểu cũng 6 tỷ nữa (300,000 người về, mỗi người tốn 2000\$ để xài). Liên Hiệp Quốc viện trợ 3 tỷ. Sơ sơ Đảng Nhà Nước thu được 17 tỷ là giá chót. Đó là chưa nói số ngoại tệ Đảng Nhà Nước bòn vét tài nguyên dầu khí, cao su, gạo, v.v. đem bán thô cho ngoại quốc. Phải hàng chục tỷ nữa.

Nếu so sánh với chính quyền Việt Nam Cộng Hòa thời trước 75 ở Miền Nam mới thấy CS họ hoang phí vô độ. Việt Nam Cộng Hòa khi xưa chỉ nhận viện trợ dân sự 700 triệu Mỹ Kim mà phải lo cho 17 triệu dân với giáo dục công lập, y tế công cộng miễn phí. Tài trợ cho đồng bào Miền Trung ăn gạo giá có thể chịu được.

Thế nhưng khi có thiên tai bão lụt, nhân dân và chính quyền đùm bọc lấy nhau, đâu có ngửa tay xin ngoại quốc. Và công dân VNCH lên máy bay đi ngoại quốc được các nước xem là công dân của một nước có nền kinh tế phát triển, hơn Đài Loan, Nam Hàn, Thái Lan.

Còn bây giờ, Đảng Nhà Nước Cộng Sản Hà nội là cơ quan có nhiệm vụ pháp lý và đạo lý phải lo cứu trợ. Luật CS Hà nội qui định không tổ chức nào trong và ngoài nước được phân phối tiền cứu trợ tại Việt Nam ngoại trừ cơ quan cứu trợ có thẩm quyền từ Trung Ương tới địa phương do Mặt Trận Tổ quốc lãnh đạo (Thông tư số 72/2008/TT-BTC của Bộ Tài chính & Nghị định số 64/2008/NĐ-CP ngày 14/05/2008 của Chính phủ). Thế mà Đảng Nhà Nước giàu nứt cổ đổ vách lại lơ là không làm. Mà người Việt Hải ngoại đi làm một việc Đảng Nhà Nước CS cấm không cho làm.

Người Việt hải ngoại làm là trái luật của CS Hà nội. Nên đa số thu tiền ở hải ngoại đem về nước làm từ thiện đều tuyên bố khi thu rằng sẽ giúp trực tiếp cho dân. Nhưng kinh nghiệm cho thấy tất cả đều phải qua nhà cầm quyền CS ở địa phương mới đi đứng, gặp gỡ người cần giúp được. Ở trong xứ CS không thể họp dân mà nhà cầm quyền không hay biết.

Trong việc cứu trợ nhà cầm quyền địa phương có uyển chuyển với những người ngoại quốc vì có lợi cho họ. Họ không đòi hỏi phải giao tiền và quà cứu trợ cho họ vì họ biết đòi hỏi như thế “Việt Kiều” sẽ không đồng ý. Họ cho Việt Kiều đứng ra phát để chụp hình đem về chứng minh và làm thành tích của hội đoàn ở hải ngoại. Nhưng họ nắm quyền lợi của CS bên trong. Họ được “Việt Kiều” phải quấy với họ, làm “thủ tục đầu tiên” khi gặp để xin phát cho dân. Họ chọn người được phát đa số là thân nhân, bè bạn của họ.

Số tỷ, triệu phú Đô la ở VNCS hiện rất nhiều. Đảng Nhà Nước CS Hà nội rất giàu. Họ quá giàu đến nỗi phải hoang phí. Không lý do gì người Việt hải ngoại lại đi làm vú sữa cho họ nữa. Mấy mươi năm đã quá thừa rồi. Không lý do gì để CS và những người chuyên sống bằng nghề từ thiện lợi dụng tình đồng bào, khai thác tai nạn của dân chúng

để móc túi người Việt hải ngoại nữa. Người Việt có thương ai, giúp ai cứ gọi trực tiếp, đường dây chuyển tiền bây giờ quá dễ.

Vi Anh

HÀ NỘI ĂN TIÊU XA HOA

Vũ Thanh Bình - Lâm Hoài

TTCT - Ăn sáng bằng một tô phở 650,000 đồng, ăn tối trong một căn phòng vàng và đêm đến thì ngủ ở một khách sạn với giá 6,200 US đô la một đêm...? Hà Nội là nơi có thể thỏa mãn bất cứ ai có tiền bằng những dịch vụ đắt tiền như thế. Trên những con phố Hà Nội chật chội, ngọt ngào vì kẹt xe, vỉa hè ngập tràn những quán vịt om sấu hay bún ốc, ít ai ngờ rằng thủ đô có những chốn “xúng danh kim tiền” đến vậy.

Ấn tượng đầu tiên về khách sạn Grand Plaza Hà Nội khánh thành mới đây trên đường Trần Duy Hưng, gần Trung tâm hội nghị quốc gia, là từ sảnh lớn cho tới nhà vệ sinh đều dát kim loại màu vàng. Khách sạn có 618 phòng khách cao cấp và phòng hạng sang cùng nhiều nhà hàng mang nhiều phong cách ẩm thực, phòng tiệc, hội nghị....

Có hai phòng tổng thống với giá cao ngất: phòng 325m² giá 3,900 USD/đêm, còn phòng 410m² giá 6,200 USD/đêm, tức hơn 125 triệu đồng. Kim loại màu vàng dát đầy trên các chi tiết trang trí trong phòng, theo như lời kể của ban quản lý khách sạn. Bước vào căn phòng này, sờ tay vào cái giường ngủ của “tổng thống”, ta có cảm giác như mình đang bước vào một bảo tàng kim hoàn.

Nếu đã ở phòng “tổng thống” thì sao không đi ăn tối theo kiểu “hoàng đế”, với một phòng ăn được gọi là phòng vàng tại nhà hàng Long Đình trên phố Quán Sứ? Nhà hàng này nhìn bên ngoài cũng khá bình thường, nhưng có thêm những phòng ăn đặc biệt gọi là phòng vàng, phòng bạc. Những ly tách muống nữa trên bàn lấp lánh màu của kim tiền. Thực đơn của quán toàn những món với tên gọi hào nhoáng và tiền thì tất nhiên cũng... xả láng. Cô Phạm Thị Vân Anh, phụ trách PR của công ty sở hữu nhà hàng này, cho biết một bát xúp vi cá giá 72 USD, một bữa tiệc có giá ít nhất cũng 800 USD.

Anh Việt, một doanh nhân Hà Nội từng mời bạn hàng Trung Quốc đến nhà hàng Long Đình, kể: “Người ta đến đây để hưởng cảm giác yên tiệc hơn là để ăn. Hôm đó năm người, tôi phải thanh toán hết gần 2,000 đô...” - anh cười. Cung cách phục vụ như thế nào là tùy theo ý muốn của khách, nhưng theo giới thiệu của nhà hàng thì khi ngồi ở phòng vàng, thực khách được phục vụ như “hoàng đế”.

Bát phở giá bằng cả tạ thóc

Bát phở bò này có giá 650,000 đồng, bằng giá một tạ thóc nếu tính giá cao 6,500 đồng/kg. Nhưng “có người sáng nào cũng ăn, có người kéo cả gia đình ba bốn thế hệ đến thưởng thức, thanh toán tiền ăn sáng hết vài triệu đồng là chuyện bình thường” - ông Tô Lâm, tổng giám đốc khách sạn Vườn Thủ Đô kiêm ông chủ nhà hàng trong khuôn viên khách sạn, nơi duy nhất ở Hà Nội bán loại phở bò đắt khủng khiếp này, kể về khách hàng của mình. Bãi đỗ xe nhà hàng chật ních những loại xe sang trọng, đắt tiền như Porche, Lexus....

Có gì khác biệt giữa hai loại phở? Phở Sagagyu 650,000 đồng được đặt trong tô bằng sứ có mạ vàng với một cái muỗng cong, còn bát phở bò Mỹ 125,000 đồng đặt trong tô thường, muỗng thẳng. Cũng khác biệt so với phở thường nữa là ở chỗ nhân viên chỉ mang bát phở có nước dùng ra, phần thịt bò được thái mỏng bằng máy và bọc trong một đĩa riêng để khách hàng tự tay nhúng. Khi cho vào bát phở chỉ sau chốc lát thịt bò đã chuyển từ màu đỏ sang màu sẫm. Cho vào miệng nhai có cảm giác miếng thịt tan rất nhanh, mềm, đậm đà, và thơm. Ngoài ra còn có loại phở Kobe giá 500,000 đồng chế biến từ thịt bò Kobe, hoặc “mềm” hơn là phở Wagyu với thịt bò Úc có giá 220,000 đồng.

Làm khách sạn hơn 20 năm, bán phở đã năm năm nhưng chỉ hơn một năm trở lại đây ông Lâm mới bán phở bò Kobe. Ban đầu ông chỉ có mong muốn đơn giản là mang đến cho khách hàng những món ăn truyền thống đậm đà hương vị xứ Bắc. Nhận thấy thị hiếu khách hàng đất Hà thành ngày càng cao, ông quyết làm một bước đột phá: bán loại phở bò thượng hạng. Không ngờ món phở bò “quý tộc” này lại thu hút nhiều khách hàng đến vậy.

Ông Tô Lâm cho biết mặc dù đắt đỏ là vậy, nhưng nhiều hôm cả ba nhà hàng của khách sạn phục vụ 150 suất ăn một lúc vẫn bị quá tải. Lượng khách thưởng thức món phở này khá phong phú nhưng theo lời ông Lâm, hầu hết là giới doanh nhân tiếp đối tác, bàn chuyện làm ăn. Khách cuối tuần thường là gia đình giàu có.

Đứng dậy cầm hóa đơn thanh toán, dù biết trước giá cả nhưng chúng tôi không khỏi “xót ruột” khi trả hơn 800,000 đồng cho hai bát phở bữa sáng. Chợt nghĩ tới hóa đơn thanh toán của những người kéo cả gia đình đến ăn sáng bằng phở bò Kobe. Giá tiền trả cho một bát phở Sagagyu có thể đủ cho một bữa tiệc 5-6 người với vịt om sấu và rượu vodka - món ăn thuộc loại thịnh hành nhất trên vỉa hè Hà Nội hiện nay.

Hà Nội còn rất nhiều thứ xa hoa khác đang phô diễn trên những “ngõ nhỏ, phố nhỏ”, từ những chiếc xe siêu sang cho đến những cửa hiệu thời trang dành cho người có thu nhập rất cao. Những thương hiệu thời trang danh tiếng nhất trên thế giới khi vào Việt Nam vẫn chọn Hà Nội là điểm đến đầu tiên. Chẳng hạn như nhãn hiệu Hermes tại Việt Nam hiện chỉ có ở Hà thành, trong một khách sạn nổi tiếng nhất tại trung tâm thành phố. Và bây giờ là khách sạn 6,200 USD/đêm, là bữa tiệc vàng....

Còn bò Kobe hay Sagagyu? Vấn đề khiến người ta ngỡ ngàng không phải ở chỗ nó là món thịt đắt nhất vì chúng vẫn được bán nhiều trong các nhà hàng khác ở Việt Nam đấy thôi, mà là chuyện nó nằm trong một tô phở - món ăn vẫn bán đầy vỉa hè ngoài kia. Chẳng đâu xa, chỉ cần bước ra khỏi Vườn Thủ Đô mấy trăm mét, ta gặp ngay một cái bàn ven đường dưới tấm vải bạt, nơi những sinh viên, công nhân đang xì xụp những tô phở 15,000-20,000 đồng nghi ngút khói.

Nguồn: Internet E-mail by Lê Dũng K4-71/SQTB/TĐ, ĐPQ/QL-VNCH chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, January 9th, 2012
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QL-VNCH*